

בש"פ 5925/20 - יצחק מקייטן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5925/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערער: יצחק מקייטן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת הרשם ר' גולדשטיין בבש"פ
5756/20 מיום 18.8.2020

בשם המערער: עו"ד אסף אורון

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת כב' הרשם ר' גולדשטיין בבש"פ 5756/20 מיום 18.8.2020, במסגרתה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להגשת ערעור על החלטה בעניין פסלות שופט.

1. ביום 18.6.2020 הורשע המערער בבית משפט לתעבורה ירושלים בעבירה של אי קיום תנאי תעודה (רישיון נהיגה) לפי תקנה 8 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, והושת עליו, בין היתר, עונש של פסילת רישיון למשך 12 יום. במסגרת הערעור על הרשעתו הגיש המערער בקשה לעיכוב ביצוע פסילת הרישיון עד להכרעה בערעור. ביום 28.7.2020 דחה בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט מ' כדורי) את הבקשה. בשל דחיית בקשתו, ביום 2.8.2020 הגיש המערער בקשה לפסלות השופט, אשר נדחתה ביום 4.8.2020.

2. בבקשתו טען המערער כי בא-כוחו שלח את הערעור ב"דואר 24" עוד ביום 6.8.2020, אולם עקב תקלה

ברשות הדואר, לטענתו, הודעת הערעור לא הגיעה ליעדו בבית המשפט. על כן שלח בא-כוחו את הודעת הערעור בפקס', חייג מספר פעמים למזכירה הראשית וסגניתה ופנה למרכז הפניות של בית המשפט כדי לברר מה עלה בגורל הערעור, אך העלה חרס בידו. משום כך ביום 16.8.2020 שב המערער והגיש את ערעורו, ולצידה בקשה להארכת מועד להגשתו.

3. ביום 18.8.2020 דחה הרשם את הבקשה. נקבע כי לאור חשיבותה המוגברת של עמידה במועדים בהליכי פסלות שופט, אשר אמורים להתברר במהירות, אין לקבל את הבקשה. עוד נקבע כי טענות המערער הועלו באופן לקוני ולא נתמכו בתצהיר המבסס את האמור בהן. לבסוף, המערער לא הסביר מדוע המתין שבוע ימים עד להגשת בקשת הארכת המועד והיה מצופה ממנו כי יגיש את הבקשה לאלתר. לא ניתן אפוא טעם ממשי המניח את הדעת המצדיק מתן הארכת מועד כמבוקש. מכאן הערעור שלפני.

4. לטענת המערער, שגה הרשם כאשר דחה את הבקשה להארכת מועד. הרשם לא נתן דעתו לעיוות הדין שייגרם למערער מעצם דחיית הבקשה. כמו כן, על אף שהודעת הערעור נשלחה יומיים לאחר מתן החלטת בית המשפט המחוזי, שגה הרשם והתייחס אליה כאילו הוגשה באיחור של שבוע ימים.

5. דין הערעור להידחות. לרשם בית משפט שיקול דעת רחב בעניינים כגון דא, ולא בנקל תתערב ערכאת הערעור בהחלטותיו (בש"פ 7667/19 אלעברה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.11.2019); בש"פ 2687/20 שוויש נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (30.4.2020)). החלטתו של הרשם מנומקת היטב, ולא נפלה בה כל טעות המצדיקה התערבות.

6. הארכת מועד להגשת הליך ערעורי בהליך פלילי תינתן אם מצא בית המשפט "טעם ממשי המניח את הדעת" ביחס לאיחור, בשים לב למשך האיחור, ההצדקה הנטענת לו וסיכויי הערעור בהליך העיקרי (סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: ה"ח"פ)); בש"פ 8497/19 פודים נ' ועדת האתיקה במחוז ירושלים של לשכת עורכי הדין, פסקה 11 (31.12.2018); בש"פ 4354/18 פרוסמן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (11.6.2018)). עמידה בסד הזמנים שמצוי בחסד"פ נכונה ביתר שאת כאשר מדובר בהחלטות בעניין פסלות שופט, וזאת נוכח השעיית המשפט עד להכרעה בערעור ובשים לב לזמן הקצר – חמישה ימים מיום שבו ניתנה ההחלטה בעניין – בו ניתן להגיש ערעור (סעיף 147 לחסד"פ; בש"פ 151/20 טמסיס נ' עיריית נוף הגליל, פסקה 6 (12.1.2020); בש"פ 349/20 ניסני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (16.1.2020)).

7. בענייננו, המערער לא הציג כל טעם, לא כל שכן טעם ממשי המניח את הדעת, לעובדה שהמתין שבוע ימים עד להגשת בקשת הארכה והערעור, אף שידע כי לא עלה בידו להגישו במועד. כמו כן, על פניהם סיכויי הערעור אינם גבוהים. מדובר בערעור על החלטת פסלות שעילת הפסלות הנטענת הייתה אך בשל דחיית בקשתו של המערער לעכב את ביצוע עונשו. אלא שלעניין זה יש יסוד להנמקת בית המשפט המחוזי על פיה, לא זו בלבד שהוא לא הביע עמדה לגופו של הערעור, אלא אף אם היה עושה כן, אין בכך כדי להביא לפסילתו.

הערעור נדחה.

ניתן היום, ז' באלול התש"ף (27.8.2020).

ש ו פ ט
